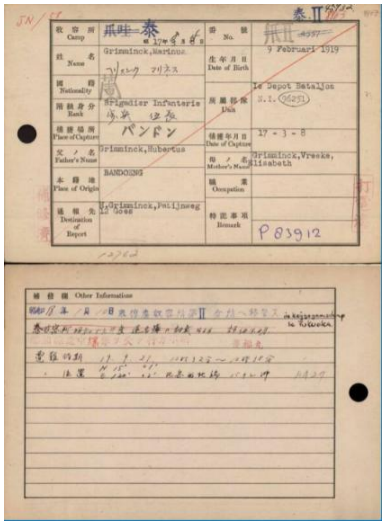
Marinus Grimminck

Marinus Grimminck is geboren op 9 februari 1919 te 's-Heer-Arendskerke. Hij was de zoon van Hubertus Grimminck en Elisabeth Vreeke. Het gezin was Rooms Katholiek.

In oktober 1938 kwam hij als dienstplichtige in dienst bij het 14e regiment Infanterie Een jaar later tekende hij voor vijf jaar een verbintenis voor de overzeese militaire dienst. In januari 1940 vertrok hij vanuit Genua met de ms Marnix van St. Aldegonde en kwam in dienst bij het KNIL. Hij woonde vlak voor zijn vertrek nog in 's-Heer-Arendskerke.

Voor de oorlog was hij welpenleider, mogelijk al in Nederland of in Bandung.

泰 II
Grimminck, Martinus
7 Februari 1919
1e Depot Bataljon K.N.I. (Mobil)
Brigadier Infanterie
バンドン
17 - 3 - 8
Grimminck, Hubertus
Grimminck, Vreeke, Elisabeth
BANDOENG
P 83912

Tijdens de mobilisatie was hij Brigadier Infanterie bij het 1e Depot Bataljon van de KNIL Hij werd krijgsgevangen genomen en geïnterneerd in diverse kampen op Java. Hij werd in januari 1943 naar Thailand gebracht om te gaan werken aan de Birmaspoorweg.

De Birma-Siamspoorweg, Birmaspoorweg of Dodenspoorlijn was een spoorlijn van 415 km tussen Non Pladuk in Thailand (Siam) en Thanbyuzayat in Myanmar (Birma). De spoorlijn was voor de Japanse bezetters nodig om een directe verbinding naar de kust van Birma te creëren, zodat Japanse schepen niet meer om het hele schiereiland hoefden te varen.

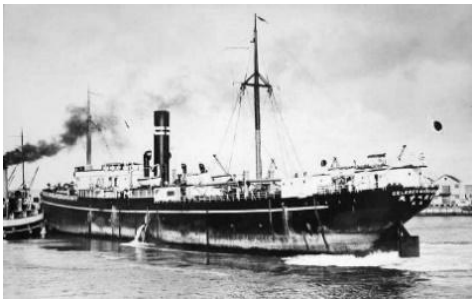
Het werk aan de spoorlijn begon op 16 september 1942 en werd 16 maanden later voltooid. Er werd gebruikt van oude spoorlijnen die onder andere op Java en andere bezette gebieden in Zuidoost Azië ontmanteld werden. De Japanners maakte gebruik van krijgsgevangenen en burgers om de spoorlijn aan te leggen. Er werd aan de beide uiteinden van de spoorlijn in Thailand en in Birma begonnen met werken. Alle krijgsgevangenen werden in groepen onder de kampen verdeeld die naast de rivieren Khwae Yai en Khwae Noi waren geplaatst. Als een traject klaar was, ging een groep naar een volgend werkkamp om aan een volgende traject te werken. In de zomer van 1943 werd de zogeheten ‘Speedo-tijd’ door de Japanners ingevoerd. De dwangarbeiders moesten zich dubbel inspannen om het spoor af te krijgen. De dwangarbeiders ontmoeten elkaar in oktober 1943 in Konkuita.

Tijdens de aanleg stierven per dag gemiddeld 75 arbeiders.15 000 krijgsgevangenen stierven aan uitputting, ziekte en ondervoeding (7000 Britten, 4500 Australiërs, 130 Amerikanen en 3000 Nederlanders). Daarnaast stierven ongeveer 100 000 Thaise en Indonesische romoesja's en Birmaanse en Maleisische dwangarbeiders bij de aanleg.

Na de voltooiing van de spoorweg in december 1943 bestond het werk uit onderhoud en reparatie van schade door geallieerde bommenwerpers. Ook moest er bijvoorbeeld hout gekapt worden om de stoomtreinen te laten rijden. De werkkampen lagen vaak naast vitale

punten van de spoorweg, waardoor bombardementen ook veel slachtoffers en gewonden onder de dwangarbeiders maakten. Op een aantal plekken werden ook hospitaalkampen ingericht. Een deel van de krijgsgevangenen die gewerkt hadden aan de aanleg, werden als dwangarbeider naar Japan verscheept.

Marinus kwam terecht in het kamp in Chungkai. Kamp Chungkai lag 57 km van Non Pladuk, aan de samenvloeiing van de twee grote rivieren, de Mae Khlaung en de Khwae Noi. Hier werd gewerkt aan twee bruggen over de rivier de Kwai. Het kamp werd later een groot hospitaalkamp met heel veel zieken, die terugkwamen van de hoger gelegen werkkampen langs de spoorlijn. Het was tevens een doorgangskamp voor mannen, die op weg waren naar de hoger gelegen werkkampen. Chungkai werd geopend in november 1942 en bleef in bedrijf tot het in juni 1945 werd gesloten. Tijdens zijn krijgsgevangenschap was hij daar aanwezig bij de oprichting van de Kapitein Servaes Stam op 2 december 1943. Veel scouts uit Java vonden elkaar daar weer. Deze stam heeft bestaan tot mei 1944.

Op 4 juli 1944 vertrok hij vanuit Singapore aan boord van de Hofuku Maru met als bestemming Japan. Aan boord waren de scouts Marinus Grimminck, Hendrik Hardeman en Johannes de Weerd. Het schip was onderdeel van een konvooi dat van Singapore naar Miri (Borneo) ging. In de vrachtschepen werden meer dan 5000 krijgsgevangenen vervoerd. Door motorproblemen belandde de Hofuku Maru op 19 juli 1944 in Manilla. Tijdens het twee maanden durende verblijf waarbij de motoren werden gerepareerd, bleven de gevangen aan boord. De omstandigheden waren beestachtig en diverse mannen kwamen om door ziekte en gebrek aan eten en drinken. Op 20 september voer het schip weer uit in konvooi richting Japan. Aan boord van de Hofuku Maru waren 1289 Nederlandse en Britse krijgsgevangenen. Op 21 september 1944 werden - vermoedelijk - alle schepen van het konvooi ten westen van het eiland Luzon door Amerikaanse bommenwerpers tot zinken gebracht. Volgens de bronnen kreeg de Hofuku Maru 2 voltreffers waardoor het in twee minuten zonk. Van de krijgsgevangenen overleefden 1047dit niet.

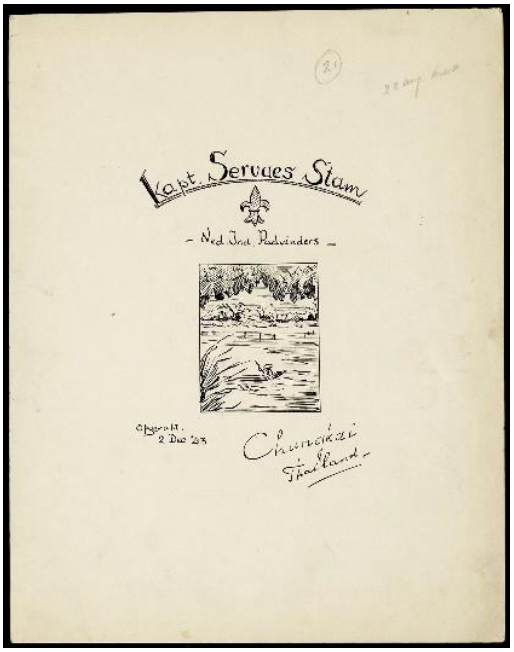

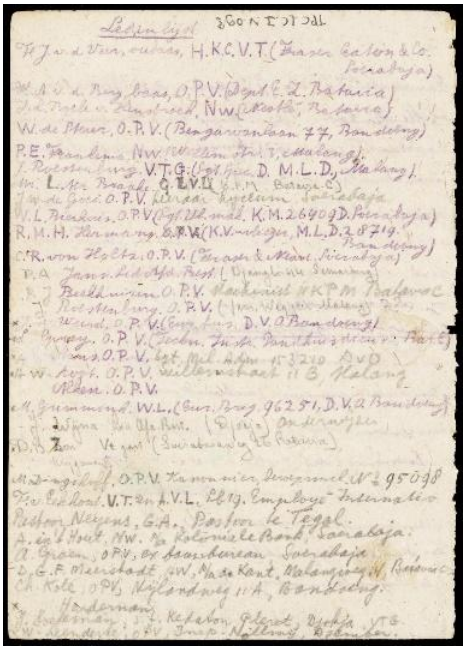
Marinus kreeg een zeemansgraf. Zijn naam staat bij de gesneuvelden op het oorlogsmonument op de Grote Markt in Goes..

Meer informatie

Marinus Grimminck (oorlogsgravenstichting.nl)
Japanse interneringskaarten | Nationaal Archief
databankzeelandwo2 (oorlogsslachtofferszeeland.nl)
Kapt. Servaes Stam Ned. Ind. Padvinders opgericht 2 Dec'43 Chungkai Thailand' - Het Geheugen (delpher.nl)
Spoorlijn (japansekrijgsgevangenkampen.nl)
Birma-Siam-spoorweg (japansekrijgsgevangenkampen.nl)
Hofuku Maru
Registratie Marinus Grimminck op 9 februari 1919 te 's-Heer Arendskerke » Open Archieven

Registratie Marinus Grimminck (in het jaar 1815-1949) » Open Archieven
Goes, oorlogsmonument - Nationaal Comité 4 en 5 mei : Nationaal Comité 4 en 5 mei
Birma-Siam-spoorweg - Wikipedia
De Birma-spoorlijn - Spoorlijn van de dood | Historiek
Birma-Siam Spoorweg - SHBSS
Marinus Grimminck - Ons Land
Stamboekkaart / Nationaal Archief
Japans vrachtschip, de Hofuku Maru, met Nederlandse krijgsgevangenen ontdekt | Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op http://vrijheid.scouting.nl voor meer informatie en alle andere verhalen.